

לעילוי נשמת

אאמו"ר הר' ראובן בן שמואל זצ"ל

ולעילוי נשמת

מו"ח הר' יצחק ברוך בן אברהם הכהן זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

עולת ראובן

עלון שבועי בפניני, לקחי וענייני פרשת השבוע

בסייעתא דשמיא. עלון מספר - 49

הדה"נ בי-ם ערב חג השבועות: 7:00

הדה"נ בי-ם פרשת נשא: 7:01

צאת השבת בי-ם: 8:18

רבינו תם: 9:01

תזכורת: עירוב תבשילין, נר יזכור

פרשיות במדבר נשא שבועות

פרשת במדבר

יש לשאול, מדוע קוראים את פרשת במדבר לפני חג השבועות – זמן מתן תורתנו?

יש ליישב בשני אופנים:

א. הגמרא במסכת עירובין (גז, א) אומרת, אמר רב מתנה, מאי דכתיב "ומדבר מתנה", אם משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו, תלמודו מתקיים בידו, ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו. ויש לבאר שלכן קוראים את פרשת במדבר לפני מתן תורה, משום שצריך האדם לעשות את עצמו כמדבר בשביל לזכות לקבלת התורה, והגמרא בנדרים (נה, א) אומרת בנוסף לזה שצריך שיהיה שפל רוח כמדבר. ב. עוד נראה לבאר בטעם הדבר, שהוא משום שבשביל לקבל את התורה שנמשלה למים צריכים להיות צמאים לקבל את התורה, ולזה מורה המדבר שאין בו מים והנמצאים בו צמאים וכך צריך לבא לקבל את התורה בצימאון של מדבר. ולאחר מתן תורה אנו קוראים את פרשת נשא, להורות שה' נושא אותנו להיות עם המיוחד שראוי לביהמ"ק, ובפרט למנורה שרומזת לתורה שנכתב עניינה בפרשת בהעלותך.

פרשת נשא

פירוש יקר מבעל הכלי יקר

במדבר ו, ח

"כל ימי נזרו קדש הוא לה":

ובהמשך בפסוק י"א "מאשר חטא על הנפש", וברש"י, שלא נזהר מטומאת המת רבי אלעזר הקפר אומר שציער עצמו מן היין. ולדרך זו נמצא שהוא חוטא כבר מתחילה על שציער מן היין, וקשה הרי התורה קוראת לו קדוש הוא לה', ובשלמא למ"ד שלא נזהר מטומאת המת מובן שזה קרה עכשיו שלא נזהר, אבל בתחילה הוא היה קדוש, אבל למ"ד שציער את עצמו מן היין יוצא שבתחילה כבר נקרא חוטא, אז מה הפירוש בתואר קדוש שמכנה אותו התורה?

ומצאתי בכלי יקר פירוש יקר, שגם רבי אלעזר הקפר מודה שנקרא קדוש ולא חוטא, כי נזיר אלוקים הוא, אמנם אם נטמא במת שדינו והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו ומכאן להלן התבטלו לו כל ימי הנזירות, אז התגלה למפרע שהימים הראשונים לא היו בכלל בגדר נזירות, וכאילו ציער את עצמו בהן מן היין בלא טעם בלא עת נזירותו, ועל כן הוא נקרא חוטא על אותם הימים הראשונים שאינו בהם כי אם כמצטער בעלמא בלא נזירות וקדושה.

סמיכות ברכת כהנים לפרשת נזיר

במדבר ו, כב

"וידבר ה' אל משה לאמר: כה תברכו את בני ישראל אמור להם":

מוטל עלינו לבאר מדוע נסמכה פרשת ברכת כהנים לפרשת נזיר?
ונראה שזהו משום שהכהנים צריכים להיות כמו נזירים שאינם שותים יין, ולפני שהם מברכים את בנ"י בברכת כהנים אסורים הם ביין וכמו שאסור ליכנס לביהמ"ק שתויי יין כן אסור לברך את בנ"י כשהם שתויי יין, ומהאי טעמא אינם נושאים כפיים בתפילת המנחה לבד מצומות.

בפרשה שלנו מובאים כל ענייני הנשיאים שהביאו את קרבנותיהם, ובכל אחד ואחד נכתב בפירוש כל מה שהביא, ולכאורה יש להתבונן שמכיוון שכל אחד מן הנשיאים הביא אותו דבר ממש כמו כולם, מדוע התורה פירטה כל אחד בנפרד, הלא היה יותר מתאים להזכיר את כולם ולכתוב פעם אחת מה שהביאו, ובפועל לא נהגה התורה כך אלא האריכה כ"כ עד שפרשת נשא היא הכי ארוכה בכל פרשיות התורה?
וצ"ל שהרי ידוע מה שאמרו חז"ל (במדבר רבה פנחס פכ"א) כשם שאין פרצופיהן שווין כך אין דיעותיהן שוות, וכל נשיא שהביא אמנם הביא אותו דבר כמו שהשני הביא, אבל זה אחרת ממה שהוא הביא, שכן זה עם כוונות אחרות, וזוהי המיוחדות שבנשיא הזה בקרבן הזה שבו בחר ה', אמנם לעין היבשה זה נראה אותו דבר, אבל הקב"ה יודע כוונתו וכל אחד בדרך שלו בעבודת ה' שלו ובקרבן שלו, ולא ראי זה כראי זה, לכן התורה הדגישה כל קרבן וקרבן בפני עצמו, שכל קרבן הוא מיוחד, וכך זה עד ימינו אנו, כל אחד בחוג שלו ובסביבה שלו, ואין צורך לקנאות ולהתקנאות באף אחד, כי בזה בחר ה' בכל צבעי וגווני עם ישראל הק'.

לחג השבועות

הנה ידוע שהתורה נמשלה למים כנאמר "הוי כל צמא לכו למים" ואין מים אלא תורה, והנה כשנכנסים למים וכגון לים או לבריכה מאד קשה להיכנס בתחילה וצריך לעבור קצת זמן עד שמתרגלים למים, אמנם לאחר זמן מה שנמצאים במים כבר קשה לעזוב ורוצים להישאר בהם עוד, וכן היא התורה הקדושה, קשה מאד להיכנס וללמוד בתחילה, אבל כשנכנסים מעט ולומדים באמת ובחשק וטועמים את טעם התורה הקדושה, אז קשה להפסיק ורוצים עוד ועוד ללמוד.

הנה חג השבועות זהו החג היחידי משלש רגלים שאין בו חול המועד ומדוע אין בו חול המועד?
והנראה לומר לע"ז, דבחג הפסח ובחג הסוכות ישנם מצוות של מצה וסוכה וד' מינים והתורה קבעה לזה זמן למצווה שבעת ימים, אמנם חג השבועות שזהו יום מתן תורתנו, ולתורה אין זמן, שכן התורה היא מעל הזמן, והיא כל השנה כל הזמן כל דקה כל שעה וכל שניה, ומפני כך אין חול המועד לנתינת התורה שבעת ימים, משום שהיא בכל השנה.

עובדות על גדולי ישראל בשקידת התורה

מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל

זכורני שתמיד כשהיה לומד לא היה נשען על המשענת של הכיסא והיינו רואים בליל שבת בין קבלת שבת למעריב שגם כשהיה נראה שעיף וכמעט נרדם ונמנם קימעה היה ממשיך לעמול בתורה הק' ומבלי להישען.
פעם באתי בחנוכה להדלקה של הנרות ולאחר ההדלקה היו נכנסים אליו מהחלון כדי לשיר מעוז צור וכו', ולאחר שסיימו אמר ברכה והצלחה לכולם, ומייד הניסו את כולם החוצה, כדי לא להפריע למרן שהיה באמצע ללמוד מדין יעשה המצווה ויחזור לתלמודו, ויום אחד התעכבתי כדי לראותו וראיתי שאפי' לא הסיר את כובעו אלא מיד פתח את הגמרא וחזר לעסוק איפה שאחז באמצע רש"ש בבבא בתרא...

מרן הגר"צ פינקל זצ"ל

ידוע שלמרות חוליו הגדול לא פסק מלשקוד על התורה ועל השיעורים והיה מוסר שיעורים בכל מקום שהיה יכול גם אם היה צריך לעלות כמה קומות כדי להגיע להיכן שהיה צריך למסור את השיעור, עד שהקימו את הגשר בישיבת מיר כדי להקל על מרן זצ"ל. וזכורני שהיה רגיל לומר "אני רואה דף גמרא והלב שלי נמס", אהב מאוד כל אברך ובחור בישיבה כבן יחידו ועוד זכורני שפעם דיבר בסיום והתחיל למנות את כל בתי המדרשות שהקים כמונה מרגליות טובות.
עוד מפי קודשו: "אברך" זה בחור ישיבה עם אשה" (וכוונתו שצריך להמשיך בלימוד גם לאחר הנישואין כמו בבחורות (שאינן עול על צוארו) והנישואין אינם סתירה ללימוד תורה הקדושה חלילה).

בברכת חג שבועות שמח אגוטען יו"ט, שבת שלום ומבורך ואגוטען שבת!

